

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 12 sierpnia 2024 r.

SPN-II.7515.33.2023.MS

DECYZJA Nr 3087 / 2024

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej jako KPA) oraz art. 8m ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 140, dalej jako ZWG), po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Roberta Ireneusza Szydłowskiego od decyzji Starosty Powiatu Łosickiego, znak: GKN.6872.1.2020 z dnia 11 sierpnia 2023 r. w sprawie ustalenia wykazu uprawnionych do udziału we Wspólnocie Gruntowej wsi Kazimierzów, gm. Stara Kornica oraz ustalenia wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie,

- uchylam zaskarżoną decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji

UZASADNIENIE

Do Starostwa Powiatowego w Łosicach, w dniach 22-23 grudnia 2016 r. wpłynęły wnioski Bogdana Waldemara Siwka, Roberta Ireneusza Szydłowskiego i Grażyny Siwek o uznanie nieruchomości położonej w obrębie Kazimierzów gm. Stara Kornica, stanowiącej działkę nr 194 o powierzchni 0,6247 ha za Wspólnotę wsi Kazimierzów oraz o ustalenie wykazu uprawnionych do udziału w tej wspólnocie i wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych oraz w przedmiocie ustalenia wielkości przysługujących im we wspólnocie udziałów. Na podstawie złożonego dnia 10 grudnia 2016 r. wniosku przez dwunastu mieszkańców wsi Kazimierzów o uznanie dz. nr 194 o pow. 0,6247 ha w Kazimierzowie za wspólnotę gruntową oraz dołączonej do wniosku kopii Decyzji z dnia 26 stycznia 1923 r. wydanej przez Wydział Cywilny Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej, Starosta Powiatu Łosickiego w decyzji z dnia 10 kwietnia 2017 r. znak GKN.6873.21.2016 uznał, że wymieniona w decyzji z 1923 r. sadzawka o powierzchni 1 morgi niewątpliwie odpowiada obecnej dz. nr 194, gdyż znajduje się na niej staw o pow. 0,4447 ha - jedyny na terenie obrębu Kazimierzów. Wobec czego działka nr 194 o pow.

Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie
00-950 Warszawa, Plac Bankowy 3/5, tel.: (+48) 22 695 69 95 Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /t6j4ljd68r/skrytka
www.gov.pl/web/uw-mazowiecki

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Mazowiecki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie www.gov.pl/web/uw-mazowiecki w zakładce ochrona danych osobowych.

0,6247 ha położona w obrębie Kazimierzów, gmina Stara Kornica została uznana za Wspólnotę wsi Kazimierzów. Od decyzji nie wpłynęło odwołanie, wobec czego decyzja stała się prawomocna dnia 4 maja 2017 r.

Dnia 5 sierpnia 2020 r. Starosta Powiatu Łosickiego wydał decyzję o nieustaleniu wykazu uprawnionych do udziału we Wspólnocie Gruntowej wsi Kazimierzów, gm. Stara Kornica oraz nieustaleniu wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie. W uzasadnieniu swojej decyzji, Starosta uznał, że nie miał wiarygodnego i popartego wystarczającymi dowodami ustalenia osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej, określonych zgodnie z art. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

Dnia 19 sierpnia 2020 r. do Starostwa Powiatowego w Łosicach wpłynęło odwołanie Roberta Ireneusza Szydłowskiego, w którym uznał, że postępowanie wyjaśniające w niniejszej sprawie jak i ocena zebranego w postępowaniu materiału dowodowego nie zostały przeprowadzone prawidłowo. Odwołujący się stwierdził, że postępowanie ograniczyło się do formalnej oceny złożonych wniosków, bez podjęcia przez organ jakichkolwiek działań zmierzających do merytorycznej weryfikacji treści wniosków, w tym w zakresie poszukiwania dalszego materiału dowodowego.

Wojewoda Mazowiecki decyzją z dnia 13 listopada 2020 r. znak: SPN-II.7515.17.2020.SP Nr 4009/2020 uchylił w całości zaskarżoną decyzję Starosty Powiatu Łosickiego z dnia 5 sierpnia 2020 r. znak GKN.6872.1.2020 i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Starosta Powiatu Łosickiego w dniu 22 kwietnia 2021 r. wydał decyzję znak GKN.6872.1.2020 ustalając wykaz uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierzów oraz wykaz obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie. Decyzja została wydana na podstawie art. 6a ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

W dniu 4 maja 2021 r. do Starostwa Powiatowego w Łosicach wpłynęło odwołanie od powyższej decyzji złożone przez Roberta Ireneusza Szydłowskiego. Odwołujący się zarzucił, że organ I instancji nie wskazał na jakich dowodach oparł swoją decyzję, nie wziął pod uwagę Decyzji Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej z dnia 26 stycznia 1923 r. oraz protokołu stanu władania gruntami z dnia 27 września 1960 r. uznał, że decyzja „wymknęła” się spod kontroli instancyjnej.

Wojewoda Mazowiecki decyzją Nr 124/2022 z dnia 25 stycznia 2022 r. znak SPN-II.7515.7.2021 uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Starosta Powiatu Łosickiego, dnia 26 lipca 2022 r. wydał decyzję znak GKN.6872.1.2020 ustalającą wykaz uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierzów oraz wykaz obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie na podstawie. Decyzja została wydana na podstawie art. 6a ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

W dniu 16 sierpnia 2022 r. do Starostwa Powiatowego w Łosicach wpłynęło odwołanie od powyższej decyzji złożone przez Roberta Ireneusza Szydłowskiego. W swoim odwołaniu, odwołujący się zarzucił, że Starosta ponownie oparł rozstrzygnięcie jedynie w oparciu o listę udziałowców przekazaną przez sołtysa wsi Kazimierzów. Stwierdził, że w aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dowodów choćby uprawdopodobniających fakt korzystania ze wspólnoty gruntowej przez podmioty wykazane w decyzji z dnia 26 lipca 2022 r.

Wojewoda Mazowiecki decyzją Nr 3317/2022 z dnia 13 października 2022 r. znak SPN-11.7515.14.2022 uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Dnia 31 maja 2023 r. Starosta Powiatu Łosickiego zawiadomieniem poinformował o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Dnia 14 czerwca 2023 r. do Starostwa Powiatowego w Łosicach wpłynęło pismo Ewy i Roberta Szydłowskich, w którym poinformowali, że bezpośrednio sąsiadują z przedmiotową nieruchomością, dbają o nią poprzez czyszczenie stawu oraz że czują się właścicielami stawu.

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2023 r., znak GKN.6872.1.2020, Starosta Powiatu Łosickiego ustalił wykaz uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierzów położonej w gminie Stara Kornica oraz wykaz obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkość przysługujących im udziałów we wspólnocie. Stanowiący załącznik do decyzji wykaz także i w tym wypadku uwzględnił 31 pozycji (były to te same osoby zamieszkałe zarówno we wsi Stara Kornica, jak i poza tą miejscowością, które figurowały w wykazie stanowiącym załącznik do decyzji Starosty Powiatu Łosickiego z dnia 22 kwietnia 2022 r. oraz z dnia 26 lipca 2022 r.). W podstawie prawnej decyzji organu pierwszej instancji z dnia 11 sierpnia 2023 r. przywołano jednak inne przepisy ustawy ZWG - tj. art. 8a ust. 4 i 5 w zw. z art. 6 ust. 1, art. 8b oraz art. 9 ust. 1 i 2 ZWG.

W uzasadnieniu ww. decyzji organu pierwszej instancji wskazano m.in., że:

- 1) wymieniona we wzmiankowanej na wstępie decyzji Starosty Powiatu Łosickiego z dnia 10 kwietnia 2017 r., znak GKN.6873.21.2016, dz. ew. nr 194 uznana za wspólnotę gruntową wsi Kazimierzów z pewnością odpowiada sadzawce wymienionej w „decyzji” z 1923 r. sadzawce o powierzchni 1 morgi, bowiem na dz. ew. nr 194 znajduje się jedyny w obrębie Kazimierzów staw;
- 2) w rejestrze pomiarowo - klasyfikacyjnym gruntów założonym dnia 15 lipca 1971 r., dz. ew.

nr 194 stanowiła własność wspólnoty gromadzkiej;

3) w protokole ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Kazimierzów, gromady Kornica, pow. Łosice, woj. warszawskie z dnia 27 września 1960 r., dz. ew. nr 194 stanowiła własność wspólnoty gromadzkiej wsi Kazimierzów;

4) w decyzji z dnia 26 stycznia 1923 r. wydanej przez Wydział Cywilny Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej widnieje 38 współwłaścicieli zlicytowanego Dobra wsi Kazimierzów w gminie Zakanale należącego niegdyś do rodziny Plater - Zyberków. Organ pierwszej instancji wskazał także na przeszkody w ustaleniu następców prawnych osób figurujących w treści ww. decyzji z 26 stycznia 1923 r.:

a) wymieniono w jej treści jedynie imiona i nazwiska współwłaścicieli wraz z udziałami w gruncie, ale brak jest miejsc zamieszkania, co bardzo utrudnia identyfikację tych osób;

b) trudno jest znaleźć powiązania pomiędzy osobami wymienionymi w decyzji z 1923 r., a osobami wymienionymi w protokole ustalenia władania gruntami na terenie wsi Kazimierzów z 1960 r.;

c) odnalezienie spadkobierców osób wymienionych w decyzji z 1923 r. należy uznać za niemożliwe;

d) nastąpiły istotne zmiany w strukturze własności gruntów, które na przestrzeni kilkudziesięciu lat były przedmiotem sprzedaży, darowizn, względnie innych czynności prawnych;

e) upływ czasu oraz śmierć osób władających wskazywanych w archiwalnej dokumentacji utrudniają możliwość prawidłowego ustalenia, czy osoby wymienione w badanych dokumentach spełniają wszystkie kryteria umożliwiające uznanie ich za udziałowców we wspólnocie gruntowej,

5) podstawą dla ustalenia wykazu osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierzów położonej w gminie Stara Kornica oraz wykaz obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkość przysługujących im udziałów we wspólnocie była lista przekazana przez Sołtysa dnia 3 sierpnia 2020 r., uzupełniona dnia 29 marca 2021 r. (w ocenie organu pierwszej instancji Sołtys uwzględnił użytkowników wspólnoty gruntowej wsi Kazimierzów wg stanu z 1963 r, a także wg stanu na 2020 r.) - w dalszej części uzasadnienia wskazano, że konfrontując wszystkie zebrane dowody z listą udziałowców zebraną przez Sołtysa wsi Kazimierzów możliwe jest ustalenie ww. wykazu w oparciu o taką listę.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2023 r. odwołanie od ww. decyzji wniósł Robert Ireneusz Szydłowski. W treści odwołania zarzucono:

1) naruszenie art. 77 § 1 i art. 80 KPA - zaniechanie zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego;

2) naruszenie art. 107 § 3 KPA - brak obligatoryjnych elementów uzasadnienia decyzji, w tym wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz

przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Odwołanie wniesiono w terminie.

Po rozpatrzeniu odwołania i zbadaniu akt sprawy, Wojewoda Mazowiecki stwierdza, co następuje.

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 1 ZWG uprawnionymi do udziału we wspólnocie gruntowej są osoby fizyczne lub prawne posiadające gospodarstwa rolne, jeżeli w ciągu ostatniego roku przed dniem wejścia w życie ustawy faktycznie korzystały z tej wspólnoty. Podkreślić należy, że zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 2 ZWG jeżeli wspólnotą gruntową są lasy, grunty leśne albo nieużytki przeznaczone do zalesienia, uprawnionymi do udziału w takiej wspólnocie są osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania lub osoby prawne mające siedzibę na terenie miejscowości, w której znajdują się grunty stanowiące wspólnotę, lub osoby mające miejsce zamieszkania na terenie innej miejscowości, a prowadzące gospodarstwo rolne, chyba że w okresie 5 lat przed dniem wejścia w życie ustawy osoby te faktycznie ze wspólnoty nie korzystały. Przy tym zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 3 ZWG niekorzystanie ze wspólnoty gruntowej w okresie wymienionym w ust. 1 bądź w ust. 2 nie powoduje utraty uprawnień, jeżeli spowodowane to było klęską żywiołową, wypadkami losowymi lub innymi szczególnymi względami.

Podkreślić należy, że ustawa ZWG przewiduje rozbudowaną procedurę ustalenia, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową, a także ustalenie wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów. Rozróżnić należy tutaj co najmniej dwa etapy, z których każdy zakończyć winien się zakończyć wydaniem odrębnej decyzji administracyjnej. Zwrócić należy zwłaszcza uwagę na istotną różnicę pomiędzy brzmieniem art. 6 ZWG oraz art. 6a ZWG. Przepisy te zawierają odmiennie ukształtowane przesłanki. Wojewoda Mazowiecki we swoich decyzjach podkreślał na konieczność uwzględnienia tej kwestii, jednak pomimo tego z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ pierwszej instancji prowadzi sprawę w oderwaniu od przesłanek ustawowych kierując się raczej uzgodnieniami poczynionymi przez Sołtysa wsi Kazimierzów, zamiast własnymi ustaleniami. Zwrócić należy jednak uwagę, że tego rodzaju działania byłyby dopuszczalne raczej w wypadku zatwierdzania ugody. W niniejszej sprawie natomiast z całą pewnością zaskarżona decyzja stanowi władcze rozstrzygnięcie organu administracji.

Ustalenie wykazu osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej w oderwaniu od konkretnych przesłanek określonych ustawą ZWG - w tym wypadku z art. 6 ZWG - przemawia za uchyleniem w całości zaskarżonej decyzji. Należy w tym zakresie pośilkować się argumentacją prezentowaną dotychczas przez organ odwoławczy (m.in. decyzja Wojewody Mazowieckiego Nr

3317/2022 z dnia 13 października 2022 r.). Zwrócić należy także uwagę na to, że w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji przywołano adekwatne przepisy z ustawy ZWG (tj. art. 8a ust. 4 i 5 w zw. z art. 6 ust. 1, art. 8b oraz art. 9 ust. 1 i 2 ZWG), to z jej uzasadnienia wynika, że podstawą dla ustalenia wykazu była lista (tzw. lista Sołtysa), która miałaby uwzględniać użytkowników gruntu zarówno z 1963 r., jak i z 2020 r. Świadczy to o faktycznym „pomieszaniu” przesłanek z art. 6 oraz art. 6a ZWG, pomimo zmiany podstawy prawnej w stosunku do decyzji poprzedzających zaskarżoną decyzję. Podobnie mało prawdopodobne wydaje się, aby prawidłowo sporządzony wykaz osób uprawnionych do udziału we wspólnotcie gruntowej był identyczny niezależnie od tego, czy podstawą jego ustalenia był art. 6 ZWG, czy art. 6a ZWG. Także i to świadczy, że zmiana podstawy prawnej w zaskarżonej decyzji względem poprzedzających ją wcześniejszych decyzji organu pierwszej instancji nie wiązała się z przeprowadzeniem oceny przesłanek ustawowych przez organ pierwszej instancji. Mało prawdopodobne jest to, że dokładnie te same osoby korzystały ze wspólnoty gruntowej w okresie przed 5 lipca 1963 r. (art. 6) jak i w okresie od 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. (art. 6a).

Zgodnie z brzmieniem art. 138 § 2 KPA organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem art. 136 § 1 KPA organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Przy tym w piśmiennictwie powszechnie przyjmuje się, że „Przeprowadzenie w całości lub w znacznej części postępowania wyjaśniającego dopiero w postępowaniu odwoławczym stanowiłoby naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania (zob. wyr. NSA z 20.5.1998 r., IV SA 2058/97, Lex Nr 43276).” (zob. „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz.” red. prof. dr hab. Roman Hauser, prof. dr hab. Marek Wierzbowski, 2023 r., Wyd. 8, opubl. Legalis - pkt 8 uwag do art. 136 KPA). Podobnie wskazuje się, że „Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie sądów administracyjnych akcentuje się, że istota dodatkowego postępowania wyjaśniającego sprowadza się do możliwości naprawienia ewentualnych wadliwości postępowania przed organem pierwszej instancji, które mogą zostać usunięte bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania (wyrok WSA w Szczecinie z 6.10.2010 r., II SA/Sz 566/10, LEX nr 754830). Jak zauważa B. Adamiak, organ odwoławczy nie będzie mógł konwalidować wadliwości postępowania dowodowego - przeprowadzając postępowanie dowodowe we własnym zakresie - jeżeli ustali, że

organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu uzyskania niezbędnych dowodów (B. Adamiak [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks..., 2017, s. 715). Podobnie wskazuje J.P. Tarno, podkreślając, że organ odwoławczy nie może przeprowadzić postępowania wyjaśniającego w całości lub w znacznej części w zastępstwie organu pierwszej instancji, „pozbawiłby bowiem w ten sposób stronę prawa kwestionowania podstawowych ustaleń tego postępowania w odwołaniu od decyzji, naruszając zasadę dwuinstancyjności postępowania” (J.P. Tarno, Uprawnienia..., s. 226). Z. Kmiecik wskazuje natomiast, że użyte w tym przepisie słowo „dodatkowe” należy ustalać, mając na uwadze konkretny stan faktyczny i prawny oraz skalę potencjalnych czynności wyjaśniających, trafnie dopuszczając przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez organ odwoławczy nawet w sytuacjach ewidentnych zaniedbań organu pierwszej instancji, „jeśli uzupełnienie materiału dowodowego sprowadzałoby się do prostych, niewymagających większego wysiłku działań organów odwoławczych, a okoliczności sprawy wskazywałyby na zasadność odwołania” (Z. Kmiecik, Odwołania..., s. 88; por. komentarz do art. 138 § 2).” (zob. Knysiak-Sudyka Hanna (red.), „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, wyd. III, Opubl: WKP 2023, cyt. za LEX - pkt 6 uwag do art. 136 KPA).

W kontekście powyższego zwrócić należy uwagę na to, że organ pierwszej instancji dotychczas:

1) jedynie w niewielkim stopniu zgromadził dowody na fakt posiadania przez dane osoby gospodarstwa rolnego - ze zgromadzonych w aktach sprawy materiałów powyższej kwestii dotyczą w zasadzie pisma / wnioski poszczególnych osób fizycznych, brakuje jednak informacji, względnie wypisów z ewidencji gruntów, pozwalających ustalić powierzchnię gospodarstwa rolnego oraz miejsce jego położenia, dokumentów pozwalających ustalić komu przysługuje własność gruntów, innych niż oświadczenia zawarte w treści wniosków dokumentów uprawdopodobniających korzystanie ze wspólnoty gruntowej w istotnym dla sprawy okresie (tj. przed dniem 5 lipca 1963 r.);

2) odstąpił od dokonania oceny, czy miejsce zamieszkania osób uznanych za uprawnione do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierzów powinno wpływać na ustalony decyzją wykaz uprawnionych - zwrócić należy przy tym uwagę, że część gruntu stanowiącego wspólnotę gruntową stanowi las, w takim zaś wypadku uzasadnienia wymaga odstąpienie od zastosowania art. 6 ust. 2 in principio ZWG (przepis wiąże uprawnienie z miejscem zamieszkania w danej miejscowości co do zasady, względnie z prowadzeniem gospodarstwa rolnego);

3) odstąpił od ustalenia kiedy powstała i jaki charakter ma droga przebiegająca przez dz. ew. nr 194 - w szczególności, czy aktualnie jest to na tym odcinku droga publiczna;

4) odstąpił od ustalenia jaki charakter ma budynek znajdujący się na dz. ew. nr 194, względnie kiedy powstał oraz jakie osoby, względnie jednostki organizacyjne, doprowadziły do jego posadowienia na gruncie.

Dopiero wyjaśnienie powyższych kwestii pozwoli na ocenę, czy w niniejszej sprawie możliwe jest zastosowanie przepisów ustawy ZWG w odniesieniu do całej powierzchni dz. ew. nr 194, a także, czy ustalenie wykazu osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej powinno odbywać się przez pryzmat przesłanek z art. 6 ZWG, czy też 6a ZWG.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Przysługuje od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Wpis od sprzeciwu wynosi 100 zł.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Karolina Kruszyńska
Kierownik Oddziału Inwestycji Liniowych

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Stara Kornica,
Stara Kornica 191, 08-205 Kornica,
2. Sołtys wsi Kazimierzów
Kazimierzów, 08-205 Kornica,
3. Starosta Powiatu Łosickiego
ul. Narutowicza 6, 08-200 Łosice,
4. Bogdan Waldemar Siwek
Kazimierzów 25, 08-205 Kornica,
5. Robert Ireneusz Szydłowski
Kazimierzów 23, 08-205 Kornica,
6. Ewa Szydłowska
Kazimierzów 23, 08-205 Stara Kornica,
7. Grażyna Siwek
Kazimierzów 24, 08-205 Kornica,
8. a/a.